

DECIZIA

Nr. /
privind soluționarea contestației
formulată de **S.C. X S.R.L.**
înregistrată la D.G.F.P. a județului Arad
sub nr./**30.12.2009**

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad a fost sesizată de către Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Arad cu adresa nr./..../29.12.2009, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad sub nr. .../30.12.2009 asupra contestației formulate de

S.C. X S.R.L.
cu sediul în localitatea, jud. Arad

înregistrată la Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Arad sub nr./24.12.2009 și la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad sub nr./30.12.2009.

S.C. X S.R.L. formulează contestație împotriva Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr./10.11.2009 emisă de către Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Arad.

Referitor la suma totala contestată, s-au reținut următoarele:

Petenta a formulat contestație împotriva Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr./10.11.2009 emisă de către Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Arad, în cuprinsul contestației societatea neprecizând suma totală contestată individualizată pe categorii de impozite si accesorii.

În temeiul prevederilor art. 206 alin. (1) și alin. (2) din Codul de procedură fiscală, republicat, coroborat cu dispozițiile H.G. nr. 1050/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad cu adresa nr./11.01.2010 a solicitat reprezentantului legal al petentei ca în termen de 5 zile de la data primirii adresei să precizeze cuantumul sumei totale contestate, individualizată pe categorii de impozite si accesorii.

Urmare a solicitării, petenta a răspuns cu adresa nr./19.01.2010, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a

județului Arad sub nr./20.01.2010, prin care a solicitat prelungirea termenului de 5 zile acordat prin adresa nr./11.01.2010 pentru depunerea actelor doveditoare cu 14 zile, respectiv până la data de 02.02.2010, întrucât reprezentantul legal al firmei, dl., este plecat în străinătate.

Învederăm faptul că în adresa petentei nr./19.01.2010 nu se face nicio referire la suma contestată, precum și faptul că Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad nu a primit un alt răspuns la solicitările conținute în adresa nr./11.01.2010, în cauză fiind incidente prevederile punctului 2.1 din Ordinul nr. 519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată care dispune: *“2.1. În situația în care contestatorul precizează că obiectul contestației îl formează actul administrativ atacat, fără însă a menționa, înăuntrul termenului acordat de organul de soluționare, cuantumul sumei totale contestate, individualizată pe feluri de impozite, taxe, datorie vamală, contribuții, precum și accesorii ale acestora, sau măsurile pe care le contestă, contestația se consideră formulată împotriva întregului act administrativ fiscal”*, astfel încât Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad se va pronunța asupra sumei totale de lei reprezentând drepturi vamale și accesorii aferente calculate în Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr./10.11.2009 emisă de către Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Arad.

Contestația a fost depusă în termenul legal de depunere prevăzut de art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Contestația a fost semnată de reprezentantul legal al petentei, dl., așa după cum prevede art. 206 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată.

Referitor la condiția de procedură referitoare la motivele de drept, arătăm următoarele:

Din verificarea îndeplinirii condițiilor de procedură, organul de soluționare a contestației a constatat că în cuprinsul contestației nu sunt invocate temeuri de drept prin care să-și susțină afirmațiile din contestație.

Cauza supusă soluționării este dacă Ministerul Finanțelor Publice prin Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad se poate investi cu soluționarea pe fond a contestației în condițiile în care societatea petentă nu a respectat dispozițiile obligatorii ale art. 206 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură

fiscală republicată, respectiv nu a motivat contestația cu temeuri de drept.

Directia Generala a Finantelor Publice a județului Arad prin adresa nr./11.01.2010, a solicitat petentei, în temeiul prevederilor art. 206 din Codul de procedură fiscală, republicat, coroborat cu Ordinul nr. 519 din 27 septembrie 2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, ca în termen de 5 zile de la data primirii adresei să completeze dosarul cauzei cu **temeuri de drept** prin care să fie susținute afirmațiile din contestație.

În legătura cu acest aspect s-a reținut că petenta a răspuns cu adresa nr./19.01.2010, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad sub nr./20.01.2010, prin care a solicitat prelungirea termenului de 5 zile acordat prin adresa nr./11.01.2010 pentru depunerea actelor doveditoare cu 14 zile, respectiv până la data de 02.02.2010, întrucât reprezentantul legal al firmei, dl., este plecat în străinătate; până la data emiterii prezentei decizii societatea petentă nu a precizat nici un act normativ pe care să-și întemeieze contestația formulată.

În drept, conform Codului de procedură fiscală, republicat
" Art. 206

Forma si continutul contestatiei

(1) Contestatia se formuleaza in scris si va cuprinde:

(...)

b) obiectul contestatiei;

c) motivele de fapt si de drept;

d) dovezile pe care se intemeiaza; (...)

(2) Obiectul contestatiei il constituie numai sumele si masurile stabilite si inscrise de organul fiscal in titlul de creanta sau in actul administrativ fiscal atacat, cu exceptia contestatiei impotriva refuzului nejustificat de emitere a actului administrativ fiscal.

Art. 213

[...] Analiza contestatiei se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea si de documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.

coroborat cu dispozițiile H.G. nr. 1050/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala unde se precizeaza: "175.1. in contestatiile care au ca obiect sume se va specifica **cuantumul sumei totale contestate, individualizata pe categorii de impozite, taxe, datorii vamala, contributi, precum si accesorii ale acestora.** in situatia in care se constata nerespectarea acestei obligatii, organele fiscale de solutionare competente vor pune in vedere contestatorului, printr-o

adresa, sa precizeze, in termen de 5 zile de la comunicarea acesteia, cuantumul sumei contestate, individualizata.”

si cu dispozițiile Ordinului nr. 519 din 27 septembrie 2005 privind aprobarea Instructiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata:

"2. Instructiuni pentru aplicarea art. 175 - Forma si continutul contestatiei

2.4. Organul de solutionare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt si de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv.

*în exercitarea rolului activ, organul de soluționare va solicita contestatorului, pe baza de scrisoare recomandată cu confirmare de primire, prezentarea, in termen de cinci zile de la data comunicării acesteia, a **motivelor de fapt si de drept, sub sancțiunea respingerii contestației ca nemotivata.**"*

Pe cale de consecință având în vedere că petenta în contestația formulată nu s-a întemeiat în drept pe dispozițiile niciunui act normativ, prin care să-și susțină afirmațiile din contestația formulată coroborat cu faptul că organul de soluționare este limitat să răspundă doar la solicitările părților - art. 213 alin. 1 Cod procedura fiscala, republicat "Solutionarea contestației se face în limitele sesizării" - iar prin Ordinul nr. 519 din 27 septembrie 2005 privind aprobarea Instructiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, publicat în Monitorul Oficial al României nr. 893 din 6 octombrie 2005 (act normativ care a fost dat în aplicarea prevederilor Titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, pe care le explicitează și cu care face corp comun) se dispune:

"2.5. in exercitarea rolului activ, organul de solutionare va solicita contestatorului, pe baza de scrisoare recomandata cu confirmare de primire, prezentarea, in termen de cinci zile de la data comunicarii acesteia, a motivelor de fapt si de drept, sub sanctiunea respingerii contestatiei ca nemotivata.

12.1. Contestatia poate fi respinsa ca:

[...]

b) **nemotivata**, in situatia in care contestatorul nu prezinta argumente de fapt si de drept in sustinerea contestatiei sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse solutionarii; petenta neprezentând niciun temei de drept, cu care să-și susțină pretențiile din contestația formulată, pentru aceste considerente, contestația urmează a fi respinsă ca nemotivată.

Referitor la susținerile petentei din contestația formulată conform cărora mărfurile introduse în țară sunt produse originare, arătăm următoarele:

În fapt, societatea a beneficiat de regim tarifar preferențial în baza declarațiilor de origine date de către exportatorul B pe facturile aferente fiecărui transport (nr./10.02.2006, nr./01.03.2006, nr. .../08.03.2006, .../23.05.2006, nr. .../23.05.2006, nr./12.09.2006, .../02.10.2006, nr./20.10.2006).

În conformitate cu prevederile art.106 lit. c) din Regulamentul vamal aprobat prin HG nr. 1114/2001 - în vigoare la data importului - , coroborat cu art. 32, paragraful 2 din Protocolul 4 privind definirea noțiunii de produse originare și metodele de cooperare administrativă s-a solicitat autorității vamale din țara exportatoare verificarea dovezii de origine.

Administrația vamală olandeză a comunicat Autorității Naționale a Vămile, prin adresa înregistrată sub nr. ../TFO/22.10.2009 că mărfurile acoperite de declarațiile date de exportatorul B pe facturile aferente declarațiilor vamale anexate, cu care acestea au fost importate în România, nu au obținut statutul de produse originare în Comunitate, astfel încât aceste bunuri nu pot beneficia de regimul tarifar preferențial și pe cale de consecință organele vamale au anulat preferințele tarifare acordate inițial, stabilind în sarcina petentei drepturi de plată în sumă totală de lei și majorări de întârziere aferente în sumă totală de lei.

În drept, **Protocolul nr. 4/1997 privind definirea notiunii de "produse originare" si metodele de cooperare administrativa**

“ **ART. 16**

Condiții generale

1. Produsele originare din una dintre părți beneficiază la importul în alta parte de prevederile acordului prin prezentarea:

(.....)

b) fie, în cazurile specificate la art. 21 paragraful 1, a unei declarații, ulterior denumita declarație pe factura, data de exportator pe o factura, pe o nota de livrare sau pe orice alt document comercial care descrie produsele în cauza, suficient de detaliat pentru a permite identificarea lor; textul declarației pe factura este prevăzut în anexa nr. IV.

[...]

ART. 21

Condiții pentru întocmirea unei declarații pe factura

1. O declarație pe factura la care se face referire la art. 16 paragraful 1b) poate fi întocmită:

a) de către un exportator autorizat în sensul art. 22; sau

b) de către un exportator pentru orice transport constând din unul sau mai multe colete conținând produse originare a căror valoare totală nu depășește 6.000 euro.

2. O declarație pe factura poate fi întocmită dacă produsele în cauza pot fi considerate produse originare din una dintre părți sau din una dintre țările la care se face referire la art. 4 și dacă îndeplinesc celelalte condiții stipulate în acest protocol.

3. Exportatorul care întocmește o declarație pe factura trebuie să prezinte, în orice moment, la solicitarea autorităților vamale ale țării exportatoare, toate documentele necesare care dovedesc caracterul original al produselor în cauza, precum și îndeplinirea celorlalte condiții stipulate în acest protocol.

(...)

ART. 22

Exportator autorizat

1. Autoritățile vamale ale țării exportatoare pot autoriza orice exportator, la care se face referire în continuare ca exportator autorizat, care efectuează frecvent transporturi de produse în baza prevederilor acestui acord, să întocmească declarații pe facturi, indiferent de valoarea produselor în cauza. Un exportator care solicită o astfel de autorizație trebuie să ofere autorităților vamale toate garanțiile necesare pentru verificarea caracterului original al produselor, precum și îndeplinirea celorlalte cerințe ale acestui protocol.

2. Autoritățile vamale acorda statutul de exportator autorizat, dacă acesta îndeplinește condițiile pe care ele le considera necesare.

3. Autoritățile vamale vor acorda exportatorului autorizat o autorizație vamală numerotată, care va apărea pe declarația pe factura.

4. Autoritățile vamale vor controla folosirea autorizației de către exportatorul autorizat.

5. Autoritățile vamale pot retrage autorizația în orice moment. Ele vor proceda în acest mod atunci când exportatorul autorizat nu mai oferă garanțiile la care se face referire în paragraful 1, nu mai îndeplinește condițiile la care se face referire în paragraful 2 sau se folosește într-un mod incorect de autorizație.

ART. 32

Verificarea dovezilor de origine

1. Verificarea ulterioară a dovezilor de origine se efectuează prin sondaj sau ori de câte ori autoritățile vamale ale țării importatoare au suspiciuni întemeiate în legătură cu autenticitatea acestor documente, caracterul original al produselor în cauza sau cu îndeplinirea celorlalte condiții stipulate în acest protocol.

2. În vederea aplicării prevederilor paragrafului 1 autoritățile vamale ale țării importatoare returnează certificatul de circulație a marfurilor EUR 1 și factura, dacă a fost prezentată, declarația pe factura sau o copie de pe documente autorităților vamale ale țării exportatoare, indicând, dacă este cazul, motivele de fond și de formă care justifică o anchetă. Orice documente sau informații obținute, care sugerează că informațiile

furnizate in dovezile de origine sunt incorecte, vor fi transmise ca dovada a cererii de verificare.

3. Verificarea este efectuata de catre autoritatile vamale ale tarii exportatoare. In acest scop ele au dreptul sa ceara orice dovada si sa realizeze orice verificare a conturilor exportatorului sau orice alt control considerat corespunzator.

4. Dacă autoritățile vamale ale tarii importatoare hotărăsc suspendarea acordării regimului preferențial pentru produsele în cauza în așteptarea rezultatelor verificării, ele acorda liberul de vama importatorului pentru aceste produse, sub rezerva măsurilor de prevedere apreciate ca necesare.”

H.G. nr. 1.114 din 9 noiembrie 2001 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al Romaniei.

“ART. 106

Biroul vamal poate solicita autoritatii emitente a certificatului de origine a marfurilor verificarea acestuia in urmatoarele cazuri: [...]

c) in orice alte situatii decat cele prevazute la lit. a) si b), in care autoritatea vamala are indoiele asupra realitatii datelor din dovada de origine. In acest caz regimul preferential se acorda si ulterior se solicita verificarea dovezii de origine.

ART. 107

In toate cazurile in care in urma verificarii dovezilor de origine rezulta ca acordarea regimului preferential a fost neintemeiata, autoritatea vamala ia masuri pentru recuperarea datoriei vamale prin intocmirea de acte constatatoare.”

Referitor la controlul ulterior al declarațiilor, art.100 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, precizează:

"(1) Autoritatea vamala are dreptul ca, din oficiu sau la solicitarea declarantului, într-o perioada de 5 ani de la acordarea liberului de vama, sa modifice declaratia vamala.

(2) In cadrul termenului prevazut la alin. (1), autoritatea vamala verifica orice documente, registre si evidente referitoare la marfurile vamuite sau la operatiunile comerciale ulterioare în legatura cu aceste marfuri. Controlul se poate face la sediul declarantului, al oricarei alte persoane interesate direct sau indirect din punct de vedere profesional în operatiunile mentionate sau al oricarei alte persoane care se afla în posesia acestor acte ori detine informatii în legatura cu acestea. De asemenea, poate fi facut ori controlul fizic al marfurilor, daca acestea mai exista.

(3) Când dupa reverificarea declaratiei sau dupa controlul ulterior rezulta ca dispozitiile care reglementeaza regimul vamal respectiv au fost aplicate pe baza unor informatii inexacte sau incomplete, autoritatea vamala ia masuri pentru regularizarea situatiei, tinând seama de noile elemente de care dispune.

(4) Autoritatea vamala stabileste modelul documentului necesar pentru regularizarea situatiei, precum si instructiunile de completare a acestuia.

(5) În cazul în care se constata ca a luat nastere o datorie vamala sau ca au fost sume platite în plus, autoritatea vamala ia masuri pentru încasarea diferentelor în minus sau rambursarea sumelor platite în plus, cu respectarea dispozitiilor legale.

(6) În cadrul controlului ulterior al declaratiilor, autoritatea vamala stabileste potrivit alin. (3) si diferentele în plus sau în minus privind alte taxe si impozite datorate statului în cadrul operatiunilor vamale, luând masuri pentru încasarea diferentelor în minus constatate. Diferentele în plus privind aceste taxe si impozite se restituie potrivit normelor legale care le reglementeaza.(...)"

Astfel, organele vamale, în situația în care au suspiciuni în ceea ce privește dovezile de origine prezentate de contestatoare au posibilitatea să declanșeze procedura de control "a posteriori", făcând astfel și aplicațiunea art. 55 din Legea nr.86/2006 privind Codul vamal al României, în care se arată că **"Regulile și formalitățile necesare pentru determinarea originii mărfurilor sunt cele stabilite în acordurile și convențiile internaționale la care România este parte."**

În condițiile în care organele vamale declanșează procedura de control "a posteriori", incidente sunt dispozițiile art.32 ale Protocolului privind definirea noțiunii de "produse originare" și metodele de cooperare administrativă, anexă la Acordul european instituind o asociere între România, pe de o parte, și Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de altă parte, ratificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.1/1997, modificată prin OUG nr.197/2001, citat mai sus.

Din documentele existente la dosarul cauzei, respectiv adresa Autorității Naționale a Vamilor nr./TFO/22.10.2009, înregistrată la Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Arad sub nr./29.10.2009, precum și din rezultatul controlului facturilor cu declarația de origine, efectuat de autoritatea vamală olandeză (aflăte în copie în dosarul cauzei), rezultă că declarațiile pe factură întocmite de societatea comercială B din cu numerele .../10.02.2006, .../01.03.2006, .../08.03.2006, .../23.05.2006, .../23.05.2006, .../12.09.2006, .../02.10.2006 și .../20.10.2006 acoperă atât produse originare, cât și neoriginare, organele vamale precizând totodată că „Bunurile marcate cu galben din facturile menționate mai sus nu au obținut statutul de produse originare în Comunitate. Aceste bunuri nu pot beneficia de regimul tarifar preferențial.”.

Referitor la susținerile contestatoarei conform cărora „au fost mai multe controale și la X SRL și la B de către autoritățile vamale dar nu a fost nicio abatere și ambele firme au cazier curat”, se rețin următoarele:

Procedura de control "a posteriori" presupune o verificare amănunțită a originii mărfurilor, urmare căreia autoritatea vamală a țării exportatoare validează/invalidază declarația de origine dată pe factura. Cu alte cuvinte, declarația de origine, nu poate proba ea însăși originea preferențială a mărfii, atâta timp cât autoritatea vamală a țării exportatoare (Olanda) nu confirmă validitatea acestuia în urma controlului a posteriori.

Condițiile pentru întocmirea unei declarații pe factură sunt reglementate de prevederile art. 21 din Protocol, mai sus citat.

În concluzie, soluția de retragere de către autoritatea vamală din România a preferințelor inițial acordate este pe deplin justificată în condițiile în care s-a urmat procedura de control "a posteriori". În cadrul acestei proceduri Autoritatea Națională a Vămile București cu adresa nr./..../22.10.2009, înregistrată la Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Arad sub nr./29.10.2009, a comunicat rezultatul controlului transmis de autoritatea vamală olandeză cu adresa nr. .../.../..../01.10.2009, înregistrată la A.N.V. București sub nr./15.10.2009, în sensul că declarațiile pe facturile în cauză, întocmite de societatea B din, acoperă atât produse originare, cât și neoriginare, organele vamale precizând totodată că „Bunurile marcate cu galben din facturile menționate mai sus nu au obținut statutul de produse originare în Comunitate. Aceste bunuri nu pot beneficia de regimul tarifar preferențial.”, prin urmare organele vamale române au procedat în mod legal la recalcularea drepturilor vamale pentru produsele pentru care a fost invalidată originea.

Referitor la susținerile reprezentantului legal al societății petente, cu privire la faptul că „(...) persist ca originile de marfuri sunt corespunzător pentru aplicarea preferințelor tarifare și mă oblig să va dobândesc origine (...)”, se rețin următoarele:

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad cu adresa nr./11.01.2010, în conformitate cu dispozițiile art. 7 și art. 206 alin. (1) lit. d) din Codul de procedură fiscală, republicat, care dispune:

" Art. 206

Forma și conținutul contestației

Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

(...)

***d) dovezile pe care se întemeiază;* (...)"**

și în considerarea art. 65 din Codul de procedură fiscală, republicat, unde se precizează expres că:

"ART. 65

Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale

(1) Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele si faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal. (...)»

a solicitat petentei, ca în termen de 5 zile de la data primirii adresei, să probeze cu documente justificative de natura mijloacelor de probă reglementate de Codul de procedură fiscală, că mărfurile acoperite de declarațiile date de exportatorul B din pe facturile aferente declarațiilor vamale nr. .., .., ..., .../2006 sunt produse de origine comunitară care pot beneficia de regim tarifar preferențial.

Învederăm că până la data emiterii prezentei decizii societatea petentă nu a răspuns solicitării, neprobând faptul că mărfurile acoperite de declarațiile date de exportatorul B din sunt produse de origine comunitară care pot beneficia de regim tarifar preferențial.

Față de aceste constatări și având în vedere faptul că societatea petenta nu aduce, în etapa de soluționare a contestației, niciun argument sau document în susținerea celor afirmate, ținând cont de faptul că la art. 65 din Codul de procedură fiscală, republicat, se precizează expres că: „Sarcina probei in dovedirea situației de fapt fiscale

(1) Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele si faptele care au stat la baza declarațiilor sale si a oricăror cereri adresate organului fiscal. (...).” susținerile sale nu pot fi luate în considerare în soluționarea favorabilă a cauzei.

Pentru aspectele mai sus prezentate și în temeiul pct. 2.1, pct. 2.4, pct. 2.5, pct. 12.1 din Ordinul nr. 519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, pct. 175.1 din H.G. nr. 1050/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, coroborat cu art. 206, art. 213 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se

DECIDE

Respingerea contestației formulată de **S.C. X S.R.L.** cu sediul în localitatea, jud. Arad, împotriva Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr./10.11.2009 emisă de către Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Arad, pentru suma totală de lei reprezentând drepturi vamale și accesorii aferente, ca nemotivată.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Arad, în termen de 6 luni de la data comunicării.

.....

p. Director Coordonator